

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 7ης Φεβρουαρίου 2001 *

Στις υποθέσεις T-38/99 έως T-50/99,

Sociedade Agrícola dos Arinhos, Ld.^a, με έδρα τη Λισσαβώνα (Πορτογαλία),

Sociedade Agrícola do Monte da Aldeia, Ld.^a, με έδρα τη Λισσαβώνα,

António José da Veiga Teixeira, κάτοικος Coruche (Πορτογαλία),

Sociedade Agrícola Monte da Senhora do Carmo SA, με έδρα το Almeirim
(Πορτογαλία),

Sociedade Agrícola de Perescuma SA, με έδρα το Almeirim,

Sociedade Agrícola Couto de Fornilhos SA, με έδρα τη Moura (Πορτογαλία),

Casa Agrícola da Raposeira, Ld.^a, με έδρα το Coruche,

José de Barahona Nuncio, κάτοικος Évora (Πορτογαλία),

Prestase — Prestação de Serviços e Contabilidade, Ld.^a, με έδρα τη Λισσαβώνα,

Sociedade Agro-Pecuária da Herdade do Zambujal, Ld.^a, με έδρα την Palmela
(Πορτογαλία),

Francisco Luís Pinheiro Caldeira, κάτοικος Campo Maior (Πορτογαλία),

Sociedade Agrícola Cabral de Ascensão, Ld.^a, με έδρα το Horta dos Arcos, Serpa
(Πορτογαλία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

Joaquim Inácio Passanha Braancamp Sobral, κάτοικος Λισσαβώνας,

εκπροσωπούμενοι από τους C. Botelho Moniz και J. Rôla Roque, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγοντες,

υποστηριζόμενοι από την

Πορτογαλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους L. Fernandes, A. C. de Seiza Neves και A. M. Gonçalves Monteiro, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την A. M. Alves Vieira και τον G. Berscheid, επικουρούμενους από τον V. Aigão, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχουν ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως του άρθρου 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 98/653/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με επείγοντα μέτρα που κατέστησαν αναγκαία από την επέλευση της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών (ΣΕΒ) στην Πορτογαλία (ΕΕ L 311, σ. 23), καθόσον απαγορεύει

την αποστολή ταύρων αγώνων προοριζομένων για πολιτιστικές ή αθλητικές εκδηλώσεις από την Πορτογαλία προς την Ισπανία και τη Γαλλία,

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),**

συγκείμενο από τους V. Tiili, Πρόεδρο, R. M. Moura Ramos και P. Mengozzi, δικαστές,

γραμματέας: G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 20ής Σεπτεμβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά και νομικό πλαίσιο

- 1 Οι δεκατρείς προσφεύγοντες είναι Πορτογάλοι εκτροφείς ταύρων αγώνων. Οι ταύροι αυτοί προορίζονται για πολιτιστικές ή αθλητικές εκδηλώσεις οι οποίες, εντός

της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διοργανώνονται μόνο στην Πορτογαλία, την Ισπανία και τη Γαλλία. Συνεπώς, αυτό το γένος ταύρων απαντά μόνο στα τρία αυτά κράτη.

- 2 Στις 10 Νοεμβρίου 1998, η ένωση εκτροφέων ταύρων αγώνων της Πορτογαλίας, όταν πληροφορήθηκε ότι επίκειται η έκδοση κοινοτικής απόφασης σχετικά με την εξαγωγή των βοοειδών της Πορτογαλίας, απηύθυνε στον προέδρο της Επιτροπής τηλεμοιοτυπία περιέχουσα τις παρατηρήσεις της με τις οποίες απέβλεπε να επιστήσει την προσοχή του στην ιδιαιτερότητα της καταστάσεως των ταύρων αγώνων της Πορτογαλίας.
- 3 Στις 18 Νοεμβρίου 1998, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 98/653/ΕΚ, σχετικά με επείγοντα μέτρα που κατέστησαν αναγκαία από την επέλευση της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών στην Πορτογαλία (ΕΕ L 311, σ. 23, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Η απόφαση αυτή βασίζεται στη Συνθήκη ΕΚ, στην οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ L 224, σ. 29), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 92/118/ΕΟΚ (ΕΕ L 62, σ. 49), και ιδίως στο άρθρο της 10, παράγραφος 4, καθώς και στην οδηγία 89/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ L 395, σ. 13), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 92/118, και ιδίως στο άρθρο 9, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής.
- 4 Η Επιτροπή τονίζει, στο σημείο 3 των αιτιολογικών σκέψεων της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το 1996 πραγματοποιήθηκαν διάφορες αποστολές για θέματα σχετικά με την σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών (στο εξής: ΣΕΒ) στην Πορτογαλία, με βάση τις οποίες συνήχθη το συμπέρασμα ότι δεν αντιμετωπίζονταν κατάλληλα όλοι οι παράγοντες κινδύνου. Επιπλέον, η αποστολή που πραγματοποιήθηκε μετέπειτα, από τις 28 Σεπτεμβρίου έως τις 2 Οκτωβρίου του 1998, από το Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων επιβεβαίωσε ότι εξακολουθούσαν

να υφίστανται ορισμένες ελλείψεις ως προς την εφαρμογή των μέτρων για τον έλεγχο των παραγόντων κινδύνου.

- 5 Το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει:

«Η Πορτογαλία διασφαλίζει ότι τα κάτωθι δεν αποστέλλονται από το έδαφός της σε άλλα κράτη μέλη ή σε τρίτες χώρες:

α) ζώντα βοοειδή και έμβρυα βοοειδών·

[...]».

- 6 Κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 της αποφάσεως αυτής, η Πορτογαλία διασφαλίζει ότι, μέχρι την 1η Αυγούστου 1999, δεν αποστέλλονται από το έδαφός της σε άλλα κράτη μέλη ή σε τρίτες χώρες, κρέας, προϊόντα ή υλικά τα οποία προέρχονται από βοοειδή που έχουν σφαγεί στην Πορτογαλία.

- 7 Το άρθρο 16, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπει:

«Η παρούσα απόφαση αναθεωρείται το αργότερο εντός 18 μηνών από την έγκρισή της, εν αναμονή συνολικής εξέτασης της κατάστασης, ιδίως εν όψει της εξέλιξης του

αριθμού των κρουσμάτων της νόσου και της αποτελεσματικής επιβολής των σχετικών μέτρων, και βάσει νέων επιστημονικών πληροφοριών.»

- 8 Κατά το άρθρο 18 της αποφάσεως, αυτή απευθύνεται στα κράτη μέλη.
- 9 Η απαγόρευση αποστολής εκτός της Πορτογαλίας που θεσπίζει η προσβαλλόμενη απόφαση παρατάθηκε, εν συνεχεία, μέχρι 1ης Φεβρουαρίου 2000, με την απόφαση 1999/517/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1999 (ΕΕ L 197, σ. 45), η οποία επέφερε, επιπλέον, ορισμένες τροποποιήσεις στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 10 Η προσβαλλόμενη απόφαση τροποποιήθηκε επίσης με την απόφαση 1999/713/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1999 (ΕΕ L 281, σ. 90). Η απόφαση αυτή, που θεσπίζει ορισμένες εξαιρέσεις από την απαγόρευση αποστολής που θέτει η προσβαλλόμενη απόφαση, δέχεται, μεταξύ άλλων, τη δυνατότητα αποστολής ταύρων αγώνων από την Πορτογαλία στα άλλα κράτη υπό ορισμένες συνθήκες.
- 11 Η προσβαλλόμενη απόφαση τροποποιήθηκε επίσης με την απόφαση 2000/104/ΕΚ της Επιτροπής, της 31ης Ιανουαρίου 2000 (ΕΕ L 29, σ. 36). Ο χρονικός περιορισμός της απαγορεύσεως αποστολής που προβλέπει το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως καταργήθηκε. Επιπλέον, το άρθρο της 16 τροποποιήθηκε προκειμένου να προβλεφθεί η αναθεώρηση της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως τροποποιήθηκε, «το αργότερο στις 18 Μαΐου 2000, εν αναμονή της συνολικής εξέτασης της κατάστασης».
- 12 Με τις αποφάσεις 2000/371/ΕΚ και 2000/372/ΕΚ, της 6ης Ιουνίου 2000 (ΕΕ L 134, σ. 34 και 35), η Επιτροπή έκανε χρήση της δυνατότητας που προβλέπει το άρθρο 3,

παράγραφος 7, της προσβαλλομένης αποφάσεως, που προστέθηκε με την απόφαση 99/713, και όρισε ότι η αποστολή ταύρων αγώνων από την Πορτογαλία προς τη Γαλλία και την Ισπανία αντιστοίχως μπορεί να αρχίσει στις 7 Ιουνίου 2000.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Φεβρουαρίου 1999, οι προσφεύγοντες άσκησαν προσφυγές ακυρώσεως του άρθρου 2, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον απαγορεύει την αποστολή ταύρων αγώνων από την Πορτογαλία, οι οποίες συνενώθηκαν κατά την εγγραφή τους στο Πρωτόκολλο συναπαρτιζοντας έτσι μία μόνον υπόθεση.
- 14 Με χωριστή πράξη που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Απριλίου 1999, επτά από τους προσφεύγοντες στην κύρια δίκη υπέβαλαν, δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ) και των άρθρων 104 επ. του Κανονισμού Διαδικασίας, αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων. Ζήτησαν από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων την αναστολή της εκτελέσεως του άρθρου 2, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον απαγορεύει την αποστολή ταύρων αγώνων από την Πορτογαλία και τη λήψη κάθε άλλου προσωρινού μέτρου που θα έκρινε αναγκαίο.
- 15 Με διάταξη της 9ης Αυγούστου 1999, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων.

- 16 Με διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 1999, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου έκανε δεκτό το αίτημα παρεμβάσεως της Πορτογαλικής Κυβερνήσεως υπέρ των αιτημάτων των προσφευγόντων.
- 17 Το Πρωτοδικείο κάλεσε ρητώς τους διαδίκους να διατυπώσουν τις απόψεις τους σχετικά με την τροποποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως που επέφερε η απόφαση 99/713 και την επίπτωση της τροποποίησεως αυτής στην παρούσα υπόθεση. Οι προσφεύγοντες ενέμειναν στις προσφυγές τους χωρίς να επιφέρουν τροποποιήσεις.
- 18 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 19 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του τους υπέβαλε το Πρωτοδικείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 20ής Σεπτεμβρίου 2000.
- 20 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον απαγορεύει την αποστολή ταύρων αγώνων από την Πορτογαλία προς την Ισπανία και τη Γαλλία, προοριζομένων να αγωνιστούν κατά τη διάρκεια πολιτιστικών ή αθλητικών εκδηλώσεων σε αυτά τα κράτη

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

21 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει τις προσφυγές βάσιμες και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την προ-
σβαλλόμενη απόφαση σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των προσφευγόντων·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

22 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει τις προσφυγές ως απaráδεκτες ή, επικουρικώς, ως αβάσιμες·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

23 Οι προσφεύγοντες επικαλούνται στην ουσία δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αντλείται από πλάνη αφορώσα τα πραγματικά περιστατικά που αποτελούν το

έρεισμα της αποφάσεως και έλλειψη αιτιολογίας· ο δεύτερος αντλείται από την παράβαση των άρθρων 30, 34 και 36 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρων 28 ΕΚ, 29 ΕΚ και 30 ΕΚ) και της αρχής της αναλογικότητας. Η Επιτροπή αμφισβητεί τους λόγους ακυρώσεως των προσφευγόντων και προβάλλει ένσταση απαραδέκτου των προσφυγών.

Επί του παραδεκτού

Ισχυρισμοί των διαδίκων

- 24 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά ατομικά κανέναν από τους προσφεύγοντες, εφόσον η πραγματική τους κατάσταση δεν παρουσιάζει ειδικά χαρακτηριστικά που να τους εξατομικεύουν κατά τρόπο ανάλογο με εκείνον του αποδέκτη της αποφάσεως.
- 25 Η Επιτροπή θεωρεί, συναφώς, ότι η κατάσταση των προσφευγόντων δεν πρέπει να διακρίνεται από αυτήν των Πορτογάλων εκτροφέων άλλων βοοειδών. Ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι το γεγονός ότι οι ταύροι αγώνων εκτρέφονται μόνον προκειμένου να συμμετάσχουν σε αθλητικούς αγώνες ή ταυρομαχίες δεν αποκλείει, μετά τη θανάτωσή του στην αρένα, την είσοδο του ζώου στη διατροφική αλυσίδα, δεδομένου ότι το κρέας του μπορεί, μεταξύ άλλων, να καταναλισκείται σε ειδικευμένα εστιατόρια.
- 26 Η καθής τόνισε ακόμη, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η τηλεομοιοτυπία που απηύθυναν οι προσφεύγοντες στον Πρόεδρο της Επιτροπής, και στην οποία εξέθεταν τις απόψεις τους, απεστάλη μόλις δέκα ημέρες πριν από την επίσημη

έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Κατά τον χρόνο αυτό, το σχέδιο της αποφάσεως αυτής είχε ήδη καταρτιστεί, κατόπιν γνωμοδότησεως της κτηνιατρικής επιτροπής που εκδόθηκε τον Οκτώβριο του 1998, σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία.

- 27 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι πληρούν τις προϋποθέσεις για την άσκηση προσφυγής που θέτει το άρθρο 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ), δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τους αφορά άμεσα και ατομικά.
- 28 Ισχυρίζονται ότι υφίστανται πραγματικές συνθήκες που τις χαρακτηρίζουν σε σχέση με τους άλλους εκτροφείς και εμπόρους ζώντων βοοειδών, στους οποίους εφαρμόζεται, γενικώς, η ως άνω απαγόρευση.
- 29 Πρώτον, οι προσφεύγοντες εκτρέφουν ένα μοναδικό γένος βοοειδών προοριζόμενο να αγωνιστεί κατά τη διάρκεια πολιτιστικών ή αθλητικών εκδηλώσεων που λαμβάνουν χώρα μόνο στην Πορτογαλία, την Ισπανία και τη Γαλλία. Οι ταύροι αυτοί αγώνων διακρίνονται από όλα τα άλλα βοοειδή· είναι επομένως λογικό να γίνεται εξαγωγή τους, ακόμη και αν πρέπει, για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας, να καταστρέφονται μετά τους αγώνες.
- 30 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες είναι εγγεγραμμένοι στο γενεαλογικό βιβλίο που τηρείται στην Πορτογαλία για τους ταύρους αγώνων και στο γενεαλογικό βιβλίο για τους ταύρους αγώνων που τηρείται στην Ισπανία. Η εγγραφή στο δεύτερο είναι ανεξάρτητη από την εγγραφή στο πρώτο, δεδομένου ότι υπόκειται στις ιδιαίτερες απαιτήσεις της ισπανικής νομοθεσίας.
- 31 Τρίτον, οι προσφεύγοντες υπόκεινται, όσον αφορά την αποστολή και τη μεταφορά των ταύρων τους προς την Ισπανία και τη Γαλλία, στους κανόνες που εφαρμόζονται

ειδικά στους ταύρους αγώνων (που δεν εφαρμόζονται στα άλλα βοοειδή) και που εγγυώνται αυστηρό έλεγχο όλων των μεταφερομένων ζώων. Οι κανόνες αυτοί αποτελούν θεμελιώδες στοιχείο των εγγυήσεων των σχετικών με την ανιχνευσιμότητα των ζώων.

- 32 Τέταρτον, οι προσφεύγοντες είχαν επιστήσει την προσοχή της Επιτροπής στα ειδικά χαρακτηριστικά των ταύρων αγώνων και της ρυθμίσεως που εφαρμόζεται σ' αυτούς και της είχαν ζητήσει να λάβει υπόψη τα χαρακτηριστικά αυτά ακόμη και πριν την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως και μέσω της ενώσεως στην οποία ανήκουν (ένωση εκτροφένων ταύρων αγώνων της Πορτογαλίας). Η ένωση αυτή δεν αναπτύσσει ίδια οικονομική και εμπορική δραστηριότητα ούτε δραστηριότητα αυτόνομη σε σχέση με αυτή των μελών της.
- 33 Οι προσφεύγοντες θυμίζουν, συναφώς, ότι υπέβαλαν, στις 20 Ιουλίου 1998, από κοινού με τα άλλα μέλη της ενώσεως εκτροφένων ταύρων αγώνων της Πορτογαλίας, καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής, με την οποία της ζητούσαν να παρέμβει λόγω των δυσχερειών που προκάλεσαν οι ισπανικές αρχές σχετικά με την εξαγωγή των ταύρων αγώνων που ήταν εγγεγραμμένοι στο τηρούμενο στην Πορτογαλία γενεαλογικό βιβλίο. Με την καταγγελία αυτή, παρέσχαν στην Επιτροπή στοιχεία που της έδιναν τη δυνατότητα να κατανοήσει την ιδιαιτερότητα της εφαρμοστέας στους ταύρους αγώνων ρυθμίσεως σε σχέση με την εφαρμοστέα στα άλλα βοοειδή.
- 34 Επιπλέον, στις 10 Νοεμβρίου 1998, ενόψει πληροφοριών ότι επίκειται η έκδοση αποφάσεως για την πλήρη απαγόρευση της εξαγωγής βοοειδών, οι προσφεύγοντες απηύθυναν στον πρόεδρο της Επιτροπής τηλεμοιοτυπία περιέχουσα τις παρατηρήσεις τους, με τις οποίες απέβλεπαν να επιστήσουν την προσοχή του στην ιδιαιτερότητα της καταστάσεως των ταύρων αγώνων της Πορτογαλίας. Οι προσφεύγοντες υπογράμμισαν και πάλι με την ευκαιρία αυτή ότι θα μπορούσαν να ληφθούν άλλα μέτρα (όπως η υποχρέωση αποτεφρώσεως των ταύρων μετά το πέρας του θεάματος) τα οποία θα είχαν μικρότερο αντίκτυπο στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, ενώ θα ήταν εξίσου αποτελεσματικά για την προστασία της δημόσιας υγείας.

- 35 Τέλος, οι προσφεύγοντες προσθέτουν ακόμη ότι στην πλειοψηφία τους είχαν συνάψει, με Ισπανούς και Γάλλους επιχειρηματίες, συμβάσεις με αντικείμενο την πώληση ταύρων αγώνων που προορίζονταν για τις ισπανικές και/ή τις γαλλικές αρένες κατά τη διάρκεια της περιόδου ταυρομαχιών 1999. Η εκτέλεση των συμβάσεων αυτών καθίστατο αδύνατη με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 36 Βάσει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό καθώς και κατά αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.
- 37 Επιβάλλεται να υπενθυμιστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, υποκείμενα άλλα από τους αποδέκτες μιας απόφασης δεν μπορούν να ισχυριστούν ότι τα αφορά ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, παρά μόνον αν η απόφαση αυτή τα θίγει λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και έτσι τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, και της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 20, και του Πρωτοδικείου της 27ης Απριλίου 1995, T-435/93, ASPEC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1281, σκέψη 62). Πράγματι, ο στόχος του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης είναι να εξασφαλίσει τη νομική προστασία και στο πρόσωπο εκείνο, στο οποίο να μην δεν απευθύνεται η επίδικη πράξη, πλην όμως το αφορά κατά τρόπο ανάλογο όπως και τον αποδέκτη της (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1984, 222/83, Commune de Differdange κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 2889, σκέψη 9).
- 38 Επομένως, ενόψει της νομολογίας αυτής, επιβάλλεται να εξεταστεί αν η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά τους προσφεύγοντες βάσει ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους ή αν υφίσταται πραγματική κατάσταση που τους χαρα-

κτηρίζει, από πλευράς της απόφασης αυτής, σε σχέση με όλους τους άλλους επιχειρηματίες στους οποίους η απόφαση προορίζεται να εφαρμοστεί.

39. Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση θεσπίζει επείγοντα μέτρα που κατέστησαν απαραίτητα λόγω των κρουσμάτων ΣΕΒ που παρουσιάστηκαν στην Πορτογαλία. Θέτει απαγόρευση αποστολής ζώντων βοοειδών, κρέατος και άλλων προϊόντων που προέρχονται από βοοειδή που έχουν σφαγεί στην Πορτογαλία. Η απαγόρευση αυτή δικαιολογείται από λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας. Ήδη από την αρχή, η απόφαση αυτή προοριζόταν να είναι προσωρινή, δεδομένου ότι έπρεπε να αναθεωρηθεί το αργότερο 18 μήνες μετά την έκδοσή της, εν αναμονή της εξέτασής του συνόλου της καταστάσεως.
40. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, πρώτον, ότι οι ταύροι που εκτρέφουν προορίζονται να αγωνιστούν σε πολιτιστικές ή αθλητικές εκδηλώσεις και ότι, ως εκ τούτου, υφίσταται συμφέρον εξαγωγής τους, ακόμη και αν πρέπει να καταστραφούν μετά τον αγώνα. Επιπλέον, ισχυρίζονται ότι είναι εγγεγραμμένοι στα τηρούμενα στην Πορτογαλία και την Ισπανία γενεαλογικά βιβλία για ταύρους αγώνων και ότι η εξαγωγή και η μεταφορά των ζώων αυτών στην Ισπανία και στη Γαλλία υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες που διασφαλίζουν αυστηρό έλεγχο όλων των εξαγομένων ζώων.
41. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα στοιχεία αυτά δεν συνιστούν ιδιαίτερη κατάσταση που χαρακτηρίζει τους προσφεύγοντες, από πλευράς της προσβαλλομένης απόφασης, σε σχέση με κάθε άλλον εκτροφέα ή εξαγωγέα βοοειδών τον οποίο αφορά η απαγόρευση αποστολής που θέτει η απόφαση αυτή.
42. Το γεγονός ότι οι εξαγόμενοι από τους προσφεύγοντες ταύροι έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά και υπόκεινται σε ειδικές συνθήκες εκτροφής και σε σύνολο ειδικών ελέγχων σε σχέση με τα άλλα βοοειδή δεν έχει σχέση με τον τρόπο κατά τον οποίο η απόφαση αφορά τους προσφεύγοντες.

- 43 Πράγματι, η απόφαση αυτή, καθόσον απαγορεύει την αποστολή βοοειδών, δεν θίγει τους προσφεύγοντες λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που τους προσιδιάζουν ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τους χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιονδήποτε άλλο επιχειρηματία. Τους αφορά μόνο λόγω της αντικειμενικής ιδιότητάς τους ως εξαγωγείς βοοειδών, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο όπως και κάθε άλλον επιχειρηματία που ασκεί την ίδια δραστηριότητα αποστολής από το πορτογαλικό έδαφος. Έτσι, η προσβαλλόμενη απόφαση απευθύνεται, κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, σε απροσδιόριστες κατηγορίες προσώπων και εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις.
- 44 Επομένως, τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν.
- 45 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται επίσης ότι επέστησαν την προσοχή της Επιτροπής στα ειδικά χαρακτηριστικά των ταύρων αγώνων και στη ρύθμιση που εφαρμόζεται σ' αυτούς και ζήτησαν από την Επιτροπή να λάβει υπόψη τα χαρακτηριστικά αυτά πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως και, ιδίως, μέσω της ενώσεως εκτροφών ταύρων αγώνων της Πορτογαλίας, στην οποία ανήκουν.
- 46 Επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι όλα τα έγγραφα και όλες οι επαφές των οποίων έκαναν μνεία οι προσφεύγοντες μπορούσαν να έχουν σχέση με το αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τη νομολογία προκύπτει ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο παρεμβαίνει, κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στη διαδικασία εκδόσεως μιας κοινοτικής πράξεως, είναι καθαυτό ικανό να εξατομικεύσει το πρόσωπο αυτό σε σχέση με την εν λόγω πράξη μόνον όταν η εφαρμοστέα κοινοτική ρύθμιση του παρέχει ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις (διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Αυγούστου 1995, T-585/93, Greenpeace κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2205, σκέψεις 56 και 63, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1995, T-481/93 και T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2941, σκέψεις 55 και 59).

- 47 Στην υπό κρίση υπόθεση, το επιχείρημα των προσφευγόντων πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο της εν προκειμένω εφαρμοστέας κοινοτικής ρυθμίσεως και, ιδίως, από πλευράς των οδηγιών 89/662 και 90/425, καθόσον οι οδηγίες αυτές αφορούν τη λήψη επειγόντων μέτρων που επιβάλλονται για την πρόληψη κάθε κινδύνου κατά τη διάγνωση επιζωοτίας, κάθε νέας σοβαρής και μεταδοτικής νόσου ή κάθε άλλης αιτίας που μπορεί να ενέχει κίνδυνο για τα ζώα ή τη δημόσια υγεία.
- 48 Επιβάλλεται η παρατήρηση, συναφώς, ότι καμία από τις διατάξεις της ρυθμίσεως αυτής δεν επιβάλλει στην Επιτροπή, προκειμένου για τη θέσπιση τέτοιων επειγόντων μέτρων, να ακολουθήσει διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας οι προσφεύγοντες μπορούν να τύχουν ακροάσεως αυτοπροσώπως ή μέσω των εκπροσώπων τους. Επομένως, οι παρεμβάσεις που αναφέρουν οι προσφεύγοντες δεν αρκούν για την ενεργητική τους νομιμοποίηση βάσει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 49 Τέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι συνήψαν συμβάσεις πωλήσεως ταύρων αγώνων προοριζομένων να αγωνιστούν στην Ισπανία και στη Γαλλία κατά τη διάρκεια της περιόδου ταυρομαχιών 1999, η εκτέλεση των οποίων κατέστη αδύνατη με την έκδοση της αποφάσεως.
- 50 Είναι αλήθεια ότι το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο απέρριψαν ως अपαράδεκτες προσφυγές ακυρώσεως που ασκήθηκαν κατά πράξεως κανονιστικού χαρακτήρα εφόσον υπήρχε υπέρτερος κανόνας δικαίου που υποχρέωνε τον συντάκτη της πράξεως να λαμβάνει υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση του προσφεύγοντος (βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, T-480/93 και T-483/93, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2305, σκέψεις 67 έως 78, και της 17ης Ιουνίου 1998, T-135/96, UEAPME κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2335, σκέψη 90), ενώ η ύπαρξη συμβάσεων που έχει συνάψει ένας προσφεύγων και που αφορά η επίμαχη πράξη μπορούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, να χαρακτηρίζουν μια τέτοια ιδιαίτερη κατάσταση (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1985, 11/82, Πειραιική-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 207, σκέψεις 28 έως 31, και της 26ης Ιουνίου 1990, C-152/88, Sofrimport κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-2477, σκέψεις 11 έως 13).

- 51 Πάντως, η παρούσα υπόθεση διαφέρει από εκείνες επί των οποίων εκδόθηκαν οι προπαρατεθείσες αποφάσεις, κατά το ότι τέτοια υποχρέωση δεν υφίσταται εν προκειμένω. Επομένως, το ελιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 52 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προϋπόθεση του παραδεκτού σύμφωνα με την οποία η επίδικη πράξη πρέπει να αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες δεν πληρούται εν προκειμένω.
- 53 Επομένως, οι προσφυγές τους πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 54 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.
- 55 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού, η Πορτογαλική Δημοκρατία, παρεμβαίνουσα, φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές ως απαράδεκτες.**
- 2) Καταδικάζει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.**
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.**

Tiili

Moura Ramos

Mengozzi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Φεβρουαρίου 2001.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

P. Mengozzi